

njih dneh se je poročalo, da so se videle ruske ladje v bližini Singapora in sicer jih je bilo baje 47. Plule so po štiri skupaj. Po najnovejših poročilih je Roždestvenski svoje ladje razdelil v dva oddelka. Enega je poslal pod poveljstvom kontreadmirala Folkersam skozi takozvani morski preliv Malaka, z drugim je odpeljal sam okoli otoka Sumatra in se bode združil zopet s prvim oddelkom v kitajskem morju. Vsako uro se pričakuje velika pomorska bitka. O japonskem brodovju ni nikakih poročil in zopet ves svet ne ve kje je in kaj namerava. Trdi se, da se je japonski admiral Togo odločil, da bo čakal na rusko brodovje v domačih (toraj japonskih) vodah, uvaževanje, da bi bilo zlasti za njegove torpedovke zelo nevarno, ako bi se oddaljil od domačih znanih mu otokov. Nekaj brzovoznih japonskih križark je pač prodrlo do morskega preliva Malaka, toda samo z namenom, da bi izvabile rusko ladevje bolj proti severu. Kitajsko morje je sedaj silno viharno in za mornarje, ki ne poznajo vodovja, jako nevarno. Ako preseneti admirala Roždestvenskega kak močan vihar — imenovan tajfun — je prav lahko mogoče, da mu uniči več njegovih ladij.

Najnovejša poročila.

Iz Pariza in iz Petrograda se poroča, da se je južno od otoka Sumatra med ladevjem admirala Roždestvenskega in japonskim brodovjem že vnela pomorska bitka. Uspeh je bil baje do sedaj na ruski strani. Roždestvenski je baje potopil Japonca več ladij. Podrobnosti še se ne vedo. Koliko te vesti odgovarjajo resnici, ni mogoče dognati, ve se le toliko, da je rusko brodovje streljalo na japonske opazovalne ladje, ne da bi bilo znano s kakšnim uspehom. Skoraj vsa novejša poročila angležkih listov pa se strinjajo v tem, da se admirал Togo z japonskim brodovjem umika pred ruskim brodovjem, nateč je zvabiti na kraj, kateri bi bil za bitko Jancem ugoden. Bržcas pride do bitke, blizu otoka Formose. — Iz Amsterdama poroča največji tamošnji list dne 12. t. m. iz Batavije, da je blizu Anambahau prišlo med ruskim in japonskim brodovjem čure do velike pomorske bitke. Podrobnosti še niso znane. Iz istega dne poroča veliki angležki list: Daily Mail: Mornarski krogi v Hongkongu so mnenja, da je japonsko brodovje že v dotiki z ruskim brodovjem, da pa se hoče umikati bitki, dokler ne pride rusko brodovje v bližino japonskih otokov. Nikakor stojimo zopet na pragu velikih dogodkov.

Spodnještajerske novice.

Dohtaru „slepiču.“ Dragi prijatelj dohtar slepič! Domi mi zopet, da se malo pečam s twojo priljubljeno osebo! Sicer bi ti bil rad zložil zopet eno pesmico, pa je sedaj post, nočem popevati! Nikakor pa te smem in ne morem pustiti pri miru, ker si ti najlepši klerikalni tepec cele naše štajerske dežele. Kakor vam bral v nekem slovenskem časopisu, spisal si ti zopet „regimenten“ članek in napadal ž njim ptujsko

okrajno sodnijo, napadal ž njim mariborsko okrožno sodišče in graško nad sodišče — vse po starci navadi. Svoj čas so izrekli porotniki, da si ti sodnijsko znani v admuh (denuncijant), pa to še je vse premalo. Ti še si nekaj več! Ti si največji lump, kar jih živi na Štajerskem. Da si zahteval od neke kmetice plačilo za to, ker si jej zmenjal denar, to ni bilo lepo, a naravnost vnebovpijoča predzrnost pa je to, da si upašti svojemu slovenskemu ljudstvu trditi v obraz, da si njegov prijatelj, med tem ko to ljudstvo golju-favaš od spredaj in od zadi. Ti pišeš v navedenem članku, da baje nemški sodniki prigovarjajo slovenskim kmetom, naj bi si ti pri tožbah in obravnavah vzeli za zagovornike nemške odvetnike! Ta trditev smrdi prav ojstro po ovaduhštvo, sicer pa je ne le velika laž, temveč grozna oslarija! Slovenskemu ljudstvu tega namreč ni treba nikomur svetovati, ker je že davno spoznalo, da niso taki zagovorniki, kakor si ti, vredni niti ne piškavega oreha. Nemški odvetnik ima dvajstikrat prej usmiljenje se svojo slovensko stranko, kakor pa taka slovensko dohtarska pokveka kakor si ti! Ljubezljivi dohtar slepič, rad ti verjamem, da nimaš več nobene stranke in da ti krulti vovo vedno lačen želodec, pa to ničesar ne škoduje! Farizejska, podla, dohtarska duša ti, idi raji pometat konjskih fig, kakor da javno blatiš poštenjake in jim kradeš njihovo čast! Zadnjič sem zvedel, da ti je tvoja ljubica zašepetala na uho, da ti bode podelila na skorem za pisanko zopet — mladega slepiča; to me je kot tvojega najboljšega prijatelja jako razveselilo! Slišal sem tudi, da bodeš zopet na skorem šel kaše pihat radi častikraje, tudi to me veseli, ker vem, da bodeš vsaj „ričeta“ sit. Slepič, ko sva sedela nekdaj skupaj v čitalnici, si mi rekel, da mora pravi prvaški dohtar vedno „živijo slovenski rod“ vpiti, vedno povdarjati „svoji k svojim“, potem lahko guli in odira kmečko ljudstvo kakor hoče, samo tu in tam mora dati še kako kronco za dijaško kuhinjo, da potem ljudstvo misli, da je zares njegov prijatelj. Tedaj seveda nisem pogruntal tega gesla, danes je sem. Lump, ti se vedno ravnaš po tem geslu a „neumen“ slovenski rod ni zadovoljen ž njim. Mogoče ti postavi še po smrti bronast spomenik. Napis na spomenik pa sem ti že jaz sestavil. Glasil se bode: „To je navečja šema, kar jih je rodila kmečka mati, to je tisti dohtar slepič, kateri je živel samo za oderuštro kmečkega stana in je — crknil vsled same jeze, ker se mu v zadnjih njegovih dneh ni posrečilo več nobeno ovaduštvu!“ Tvoj zvesti prijatelj: ptujski jež.

Sadno drevje imajo za prodati: Jožef Kainč, pesestnik v Pungercih, občina Cirkovce, pošta Pragerhof. (Več tisoč visokodebelnih jabolčnih in nekaj gruškovih dreves izvrstnih vrst.) — Dediči Ignaca Nouackha, Kostreinitz pri Rogacu (Rohitsch). Tudi visokodebelna drevesca in sicer: mašancke, šampanske rajnete in zimske zlate parcene. Sadjerejce opozarjamo na prodajo teh dreves, katere se oddajo po prav nizki ceni.

Kaplan v Makulah neki Alojz Kramarič in tamošnji nadučitelj (!!!) Sampel sta tožila več

fantov, ker so se ti zavoljo slabega petja v cerkvi — smeiali. Mariborsko sodišče je obsodilo fante v večdnevni, s postom poostren zapor. Fantje, pazite če sta ta gospoda zares tako angeljsko čista! Neki žandarm Pepelnak baje zavoljo tega smeha tudi ni mogel moliti! Kaplan, bolje bi bilo, da bi fante lepo, pošteno podučeval kako se naj obnašajo v cerkvi, s tem, da si jih pustil zapreti, si dosegel samo to, da si sebi in cerkvi pridobil zopet novih sovražnikov!

„Dobrnski otročaji“ pod tem vzglajevem proslavlja „Gospodar“ neki tepež med vrbskimi in gališkimi fanti. Jako značilno! Čudimo se, da „Gospodar“ svojim gališkim fantom ni svetoval naj bi pri priložnosti posegli — po nož, ker klofute, katere so baje delili, s takim navdušenjem opisuje. Gospodje, — kam plovete?

Castnim občanom je enoglasno imenoval občinski odbor v Mahrenbergu tamošnjega župana gospoda Alojza Langer zaradi izvanrednih zaslug tega vrlega moža naprednjaka za imenovanje občino.

Prasec v talarju. Kakor smo pred kratkim poročali, je bil kaplan Lovro Šlamberger, ki je bil uslužben v zadnjem času v Žitalah, obsojen od celjskega porotnega sodišča na 18 mescev težke ječe, ker je posilil več šolskih deklet. Radi premajhne kazni je državni pravnik (štatsanvalt) rekuriral in nadsodišče v Gracu je obsodilo te dni imenovanega kaplana na ta rekurz v triletno težko ječo, poostreno v vsakem mescu s postom. Po našem mnenju še so tri leta težke ječe za tega prasca v talarju premalo, zakaj gorje, katero je ta maziljene božji povzročil med ljudstvom in pohujšanje, katero je dajal, je bilo neizmerno. Vsekakor je dobro, da je povikšalo nad-sodišče kazen, ker kaplan ne bode sedaj „sedel“ v kakem kloštru, temveč pride v kaznilnico za duhovnike. Bog ve, koliko drugih takih prascev v talarjih še životari med našim ubogim ljudstvom! Zakaj pa „Gospodar“ od tega „častivrednega“ gospoda kaplana ni ničesar poročal kmetom, ko pa vendar javno pri-bije vsako duhovniško malenkost.

Veliki požar. V Rečici so imeli v noči od 4. do 5. t. m. veliki požar. Zgorelo je več poslopij tamošnjih kmetov Voklič, Urlič in Funtek. Govori se, da je zanetila ogenj hudobna reka. Žalibog je pri tem požaru zgubil en človek svoje življenje. Neki Menconš Jože je spal to noč v skedenju enega imenovanih gospodarjev in je zgorel s skedenjom vred. Imenovani posestniki imajo nad 10 tisoč kron škode.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujsko sejme dne 5. t. m. se je prgnalo 120 konjev, 910 glav goveje žvine in 307 svinj. Prodavalno in kupovalo se je prav dobro. Letošnji letni in živinski sejem ob sv. Juriju se bode vršil radi velike noči še le v torek po veliki noči toraj 25. aprila.

Ako umerje farška kuharica . . . V Lembahu je umrla pred kratkim kuharica tamošnjega župnika Kocuvana. Njen pogreb je bil sijajen. Snežno belo trugo nesle so belo oblecene lembahške device, tudi mrlič je bil oblečen v belo obleko. Kondukt je spremljalo sedem duhovnikov v belih srajcah. Umrla

je bila namreč dobra knharica in tudi dobra — En otrok je umrl, ena deklica še živi. Pri celem pogrebu je bila vsekakor bela — Ja, ako umerje farška kuharica. . . .

Občinske volitve v Šoštanju. Pred vratmi občinske volitve. Mariborska cunja „Naš“ pravi, da se je od takozvane „nemškutarske“ pri zadnjih volitvah tako sleparilo, da je bil glavar Czapek primoran, vse dosedajne priprave glasiti kot neveljavne in odrediti nove. Kdor ima le količaj možgan v glavi in kdor tudi nekoliko glede občinskih volitev, ta pa vedeti, da s tem okrajni glavar nima ničesar da vidi, da odreduje priprave za občinske volitve sedajni, toraj stari občinski urad. Sedajni je v rokah klerikalne stranke in klerikalci prave za občinske volitve tako fino sestavili, da moral g. Czapek razveljaviti. „Laž Dom“ da so to napravili „nemškutarji“, s katerim nazivlje napredno stranko. Ali ni to grda laž, daleč je šla predrznost klerikalčkov iz Šoštanja kaže to dejstvo, da se je po njihovem uplivu celo 18 otrok kot volilcev. Kaj takega še morda ni nikjer na celem svetu zgodilo! da je moralo biti to okrajnemu glavarju v Šoštanju g. Czapeku konečno vendar preveč. Uporabuje prihodnje priprave za te volitve sestaviti pošteni podlagi in da bode napredna stranka občinski voz v pravi tir, kar bode v korist način v korist vseh davkopalčevalcev.

Okrajni odbor ptujski sadi ob straneh ceste iz Ptuja proti Hajdinu sadno drevje. Pametna misel! Kje pa stoji sadno drevje, od prejšnjega prvaškega okrajnega zastopa? žaba, ti, ki ga vedno povzdigneš, in hvališ, poto. Mi ne vemo za nje, znabititi je zopet ti ito!

Poštar znani Koser pri Sv. Lovrencu goricah še ima vedno navado, da polaga načik veži na mizo, tako, da ga potem vzame, vno hoče. Čakaj Koser, bomo videli, ako seti tudi to tvojih ušes!

Cela vas je pogorela. Vas Sešče, ki spada občino Št. Pavel pri Preboldu, je zadnjo nedeljo poldan skoraj popolnoma pogorela. Zgotovljenih 46 poslopij, toraj 12 posestnikov popolnoma poslopij je zgorelo prebivalcem tudi večjideljeno hišto, obleka, gospodarsko orodje in ves življenje mnogo živine je požar uničil. Večina posestnikov bila zavarovana, toda samo za male svotšine, se, da so zanetili otroci.

Dva „milosrčna“ prijatelja vdov. Svoj živel v Ptaju poštni sluga z imenom Mihorko romak je bil posebno zadnja svoja leta skoraj bolan. Ker je bil ubog, враčil ga je neki tip nemški zdravnik in sicer dve leti zastonj. Svojemu je postal kar nepričakovano otrok bolan, ki je bil dotični zdravnik k njemu — bil je sam pošljene Mihorko po tukajnjega slovenskega zdravnika dohtarja Gregoreca. Ta je prišel k njemu, sreča Mihorko dra. Gregoreca na ulici in ga

koliko mu bode moral plačati za to, ker ga je obiskal. Gregorec „velikodušno“ reče, da ni treba plačati macesar, da slugi daruje stroške kot darilce za novo leto. Pozneje še je Gregorec šel baje enkrat k Mihorki, ker mu je postal slabo in njegov zdravnik ni bil doma. Mihorko umerje in dohtar Brumen vložila zahtevo dohtarja Gregoreca kar naenkrat tožbo, češ vdova Mihorkova mora plačati Gregorecu stroške za vračitev svojega moža in otroka in sicer 10 kron. Uboga vdova poslje 4 krone misleč, da bode imel Gregorec z njo usmiljenje in bode s tem zneskom zadovoljen. Toda zmotila se je. Tožba je tekla naprej, zato je skrbel Brumen. Pri obravnavi je moral sodnik verjeti seveda Brumenu, oziroma Gregorecu in vdova je bila usojena, čeprav si je najela sama svojega zagovornika, nameč nekega tukajšnjega nemškega odvetnika. Plačati bi bila morala seveda tudi stroške obravnave. Uboga vdova preživi komaj svojo nedoletno deco in sedaj bi naj še plačala toliko stroškov! A Brumen, oziroma Gregorec je zahteval denar. Sedaj se je vsmilila nemškemu svetniku uboga vdova, segel je v žep in odstrel vdovi denar, rekoč jej: „To imate, to Vam podarim, da plačate, kar imate za plačati!“ Do solz ginjena prejela je vdova ta dar in plačala Gregoreca in Brumena. Ta resničen dogodek govori cele knjige! Gregorec in Brumen, kako se že glasi tretji v nevovpijoči greh? „Zatiranje ubožev, vdov in otrok“, se glasi, vidva milosrčna prijatelja uboge, nadajoče vdove in njenih siromaških nedolžnih otrok! Nebeški „blagoslov“ ne bode tudi za vajizostal!

Dopisi.

Sv. Juri v Slov. goricah. Kakor nam je vsem metom od sv. Jurija znano, odločilo se je svoj čas, da bi dobil naš kraj svojega lastnega, takozvanega distriktnega zdravnika. Mi kmetje moramo za tega zdravnika plačevati tudi doklade, a vendar pa prisni nikakega zdravnika. Zvedeli smo, da je izdušen častilec vsakega farovža, neki dohtar Tiplič od Sv. Lenarta na Štajerskem naš distriktni zdravnik. No, ta pa je zares dobra! Zvedeli smo, da daje okrajni zastop lenarčki Tipliču na leto po svoto denarja za to, ker je on distriktni zdravnik od Sv. Jurija v Slov. goricah. No, ta pa še je res! Mi Jurjevčani plačujemo za distriktnega zdravnika, naš okrajni zastop plačuje v našem imenu in našim denarjem za njega in vendar pa v resnici nimamo zdravnika. No, ta pa je najboljša! Kaj kmetom pomaga to, da Tiplič shranjuje denar imenovanega zdravnika, da ima on tudi ime distriktnega zdravnika od Sv. Jurija v Slov. goricah, ko Tiplič stanuje pri Sv. Lenartu? Sv. Lenart pa ima svojega lastnega distriktnega zdravnika in sicer Benesch-a. Potem takem ima Sv. Lenart razven zares izvrstnega distriktnega zdravnika dr. Benesch-a še povrh drugega zdravnika in to na naše vrede. Kaj, ali nismo mi Jurjevčani prav dobrí ljudi?

dje, da drugim plačujemo in vzdržujemo zdravnika, katerega ti niti ne potrebujemo, med tem ko mi sami nimamo nobenega zdravnika? Zvedeli smo tudi, da dobavlje Tiplič od deželnega odbora še povrh lepo podporo (okroglih 700 kron na leto) kot naš distriktni zdravnik. To pa je že vrhunec potrate kmečkega denarja, zakaj od teh 700 kron plačujemo zopet mi z našimi dokladami lepo svoto. Kaj nam Jurjevčanom pomaga naš mastno plačan distriktni zdravnik, ki stanuje pri Sv. Lenartu? Ako že moram iti po zdravnika k Sv. Lenartu, potem grem gotovo raji k ondotnemu zdravniku, k dr. Beneschu, o katerem sem vsaj prepričan, da mi bode kot izkušen zdravnik tudi pomagal. Sv. Trojica v Slov. gor. ima tudi izvrstnega, pri kmetih zelo prljubljenega zdravnika. Tiplič je toraj tako rekoč za nas Jurjevčane peto kolo na vozlu, za katero pa moramo mi, mora okrajni odbor in še povrh deželnih odborov plačevati z našimi krvavimi žuljami. Kdor tega ne sprevidi, da se nam Jurjevčanom godi v tej zedevi velika krivica, da se nam nлага po nepotrebnem veliko novih plačil, ta je — prosimo brez zamere — tako neumen, da sliši travo rasti. Ker se pusti Tiplič imenovati našega distriktnega zdravnika in ker sprejema kot naš distriktni zdravnik naš denar, naj pa pride — k nam stanovat. Sv. Trojica ima prav dobrega svojega zdravnika, Sv. Lenart ravno tako, kaj se potem vtika naš plačan distriktni zdravnik med njiju, med tem, ko nas pusti brez zdravnika? Ako pa nas Tiplič ne mara, dobro, potem se tudi ne bodemo jokali, toda toliko pošten mora biti, da ne bode potem maral tudi ne našega denarja. Mi Jurjevčani zahtevamo spolno pravico, da se služba našega distriktnega zdravnika na novo razpiše, da se takoj vstavijo podpore ki se plačujejo Tipliču od okrajnega zastopa in od deželnega odbora, ker ne sprevidimo nikakor zakaj bi morali mi plačevati za druge ljudi zdravnika, kateri ga že itak imajo in še povrh boljšega, kakor ga nam je odsodil farški upliv! Tiplič, pridi k nam stanovat, ker se od nas plačuješ in ako bodeš potem zares za nas, ako se bodeš kot zdravnik bolj obnesel, kakor do sedaj, potem te bodemo čislali. Ker pa nas kot naš plačan distriktni zdravnik očvidno ne maraš, pa vraci samo svoje — pope, a tisti pa te potem naj plačujejo sami! Kdor nas ne mara, komur smo pre nizki, da bi stanoval med nami, ta ne sme marati tudi našega denarja, ne sme se imenovati našega distriktnega zdravnika. Tiplič, vedi, mi ne odnehamo, dokler ne prideš k nam stanovat, ali dokler se služba našega distriktnega zdravnika na novo ne razpiše. Več kmetov.

Leskovec v Halozah. Naš jürošek je začel zeleneti, za to pa se ljubi „Štajerc“, gotovo ne bodeš čudil, da sem se tudi jaz, njegov puščavnik prebudil iz zimskega spanja. Zbudil pa me je veter, kateri je pripikal dol od farne cerkve, posebno od farovža. Naš „častivredni“ dušni pastir se je kar na enkrat grozovito zbal, da bi nas naša grešna kri premagala, zavoljo tega nam je povabil že zopet par očetov misijonjerjev. Imeli smo misijon! Oh, v petek so gospodje iz Celja prišli in oh, v petek so zopet odišli!